

A Máriaremete–Hidegkúti
ÖKUMENIKUS ÁLTALÁNOS ISKOLA + ISKOLASZÉK
TAVASZI LELKINAPJA

2019. április 16-17.

Vác

EMBERI ERŐFORRÁSOK
MINISZTERIUMA

Az Emberi Erőforrások Minisztériuma támogatásával.

Kedves Pedagógusok!

Nagyhét van. Napról napra közelebb kerülünk a megváltó Krisztus életének, halálának és feltámadásának misztériumához.

Mostanáig nagy pörgésben dolgoztunk, pillanatról pillanatra változó események közepette kerestük az utat, ami a JÓ felé vezet. Most kivonulunk a pörgésből, hogy lehetőségünk legyen arra, hogy elinduljunk befelé, a lélek csendje felé.

Imádság, elmélkedés, gyónási lehetőség és beszélgetések segítenek bennünket, hogy a Megváltó kereszthalálának és feltámadásának ünnepére hangolódjunk. Befelé indulunk, mindegyikünk a maga módján, de mégis együtt, KÖZÖSSÉGben.

Ez a másfél nap arra hív, hogy a hajsolt mindennapok után megálljunk egy kicsit, életünkre rátekintve igazítsunk kicsit a félrecsúszott fókuszon, hogy hazatérve szeretteinkhez, megajándékozhasuk őket a szerető és figyelmes JELENLÉT ajándékával.

Fogadjátok szeretettel ezt az elvonulást, bízunk benne, hogy feltöltődésekre és megerősödésekre fog szolgálni!

Szeretettel:

az Iskolaszék

PROGRAMTERV

Indulás: április 16-án kedden 15.00-kor külön busszal
Visszaindulás: április 17-én szerdán 18.00-kor
Helyszín: Althann Vendégház és Konferencia Központ
Vác, Budapesti főút 5–7.

2019. ÁPRILIS 16. KEDD

16.30 Érkezés Vácra, a szállás elfoglalása
17.00 Közös dolgaink
18.00 Vacsora
19.00 Jelenits István atya elmélkedése
Taizéi ima, gyónási lehetőség
20.30 Teaház, játék

2019. ÁPRILIS 17. SZERDA

7.45 Reggeli ima
8.00 Reggeli
9.00 Jelenits István atya: a keresztény iskola
11.45 Kiscsoportos beszélgetés, gyónási lehetőség
12.30 Ebéd
13.30 Alternatív programok:

- Séta a Váci Ártéri Tanösvényen
- Sportolási lehetőség a Piarista Gimnázium tornatermében
- Szentségimádás a piarista templomban
- Szemlélődés egy szentírási történettel az Althann Vendégház kápolnájában (14.00-tól)
- Memento Mori kiállítás megtekintése a Tragor Ignác Múzeumban
- Korongozás, agyagozás keramikusnál

15.30 Ima az osztályokért
16.30 Szentmise – Jelenits István atya
17.30 Vacsora
18.00 Hazautazás

Piarista szerzetes, pap, teológus, irodalomtörténész, középiskolai és egyetemi tanár.

Lehetne böjt az is, ha csöndet teremtünk magunkban - interjúrészletek Jelenits Istvánnal

– Hatvan éve lesz idén, hogy piarista szerzetesként örök fogadalmat tett, és pappá szentelték. A papi hivatása nagyobb részét az államszocializmus évtizedeiben töltötte. Mit kapott papként ahhoz képest, amit hatvan évvel ezelőtt elképzelt?

– Nem tudhattuk akkoriban, hogy a rendszer meddig tart ki. Az a mondás járta, jó volna tudni, hogy tatárjárással vagy törökdúlással van dolgunk. A tatárok néhány évig pusztítottak itt, a törökök azonban másfél évszázadig a nyakunkon ültek. A kommunista diktatúra végül több mint negyven évig határozta meg az életviszonyainkat, a nyomai köztünk és bennünk maradtak. Fiatal paptanárként – a hatvanas években – nem volt könnyű a diákjainkhoz fordulnom. A háború

nyomai még nem tűntek el, a szülők alig szedték össze magukat, nem tudtak mit adni a gyerekeiknek. Az iskolákban a diákok nemcsak tanultak, hanem valamelyest otthont is kerestek. Emiatt nemcsak a tananyagot próbáltuk átadni nekik, hanem igyekeztünk az életre is felkészíteni őket. Sokat kirándultunk velük nyáron, a szabadidejükben, emellett moziba, színházba vittük őket, és felhívtuk a figyelmüket arra, ami a körülöttük levő világban eligazodást adhatott nekik. A lelki életbe se csak a hittanórán vezettük be őket. Közben a rendszer nyomása persze ránk nehezedett, de igyekeztünk megkötözött lábbal táncolni.

– Az életrajzi adatai szerint ekkoriban Latinovits Zoltán és Pilinszky János lelki vezetője és gyóntatója volt. Hogyan emlékezik vissza a XX. század egyik legnagyobb magyar költőjére és a színeszkirályra, akit sokan nehéz természetű embernek tartottak?

– Zseniális emberek voltak. Talán túlzás lenne azt állítani, hogy a rendszer törte össze őket, de az biztos, hogy számukra nagyon nehéz lehetett diktatúrában élni. Biztos, hogy másképpen alakult volna az életük, ha más világ lett volna. Ha Latinovitsra gondolunk, nehéz elképzelni, mi történhetett egy ilyen ember belső világában, amikor eldobta az életét. Talán olyan erők kerekedtek felül benne, amelyeknek nem volt ura. Ezek sokszor zseniális teljesítményre készítették, végül önpusztításra.

– Milyen állapotban van a magyarság hite?

– Ezt csak a Jóisten tudja igazán. A papok lelkipásztori munkájának hagyományos rendszerét a diktatúra összetörte, és ez azóta sem elevenedett meg. Közben a családokba betört a rádió, a televízió, a világ nem a bűnbe, de a hétköznapi forgatagába sodorja bele a gyanútlan embereket. Az elvilágiasodás nemcsak a kommunista diktatúrák által megtámadott társadalmakat veszélyezteti, hanem a

Nyugatot is: a bőség, a hétköznapi élet csábításaival, amelyhez nem szokott hozzá az emberiség. Egy krízishelyzet azonban nem feltétlenül a bukás kezdete, indulhat belőle pozitív változás is. A második vatikáni zsinat által elindított megújulás a világiak nagykorúságát érleli meg, sok kis közösséget mozgósít, és reményt ad a jövőre.

– Le tudja győzni a vallás a technikai fejlődést vagy alkalmazkodik hozzá?

– Ez a fejlődés nem az ördögtől való, bár vannak veszélyei. A győzelem az, ha a modern kor vívmányait megszelídíti az egyház, és ha ráébreszti az embert, hogy a gazdagság kockázatokkal jár. Önmagunkat, egymást veszíthetjük el, ha nem vigyázunk. Az informatikai eszközök például úgy behálózhatják az életünket, hogy magunkra, egymásra nem marad figyelmünk. Mit ér, ha az egész világot megnyered, de a lelkednek kárát vallod? – ez ma egészen korszerű, életbe vágó kérdés.

– Éppen ilyen időkben van szükség böjtre és imára. Hogyan tudunk a legjobban felkészülni húsvétra?

– Amikor egész Európa keresztény volt, a böjt felbecsülhetetlen értéket jelentett. Ma, ha hívő, hitükért felelősséget vállaló emberek igazi böjtbe kezdenének, kiszakadnának abból a közösségből, amely a nem vagy nem teljes odaadással hívő társaikhoz kapcsolja őket. Talán valami más, kevésbé látványos módját kellene megteremtünk az Istenhez fordulásnak vagy egymás megszólításának. Egy keresztény családapra például elszánhatná magát arra, hogy a böjti időben egyenként imádkozik a családtagjaiért, és elbeszélget velük. Lehetne böjt az is, hogy hosszabb-rövidebb időre csöndet teremtünk magunkban, és imádságos lélekkel elgondolkodunk. Elővehetjük a Bibliát is, amelyet a gyermekeinkkel is megismertethetünk. A szülők is alkotó letéteményesei a hitnek.

Borsodi Attila / Magyar Nemzet – 2019. március 21. [\[Teljes interjú linkje\]](#)

A keresztény iskola

Szerdán délelőtt

Részletek a Katolikus Nevelés Kongregációja 1977-ben Rómában megjelent dokumentumából – fordította: Jelenits István. A kiadványt a lelki gyakorlat idejére kézhez fogjuk kapni, elektronikusan itt érhető el:
http://www.ppek.hu/konyvek/Katolikus_Neveles_Kongregacioja_A_katolikus_iskola_1.pdf

„Nevelési programja arra irányul, hogy Krisztushoz kapcsoljon a hit által, aki minden értéknek mértéke. Ám a hit főként személyes kapcsolatok által gyökerezik meg az emberben, olyanok között, akik mindennapos érintkezésben vannak a valósággal. A keresztény hit is egy közösség ölében születik és növekszik.”

„Az iskola sajátos jellegének biztosítása legnagyobb részben az ott tanítók tevékenységén és tanúságtételén múlik.”

„A pedagógus alakítani tudja a tanulók lelkét és szívét, hajlandóvá teszi őket arra, hogy személyes, teljes odaadással Krisztushoz ragaszkodjanak, és az a gazdagodás is ebben erősítse meg őket, amelyet a műveltség ad az embernek.”

„A keresztény nevelésben a nevelő és a növendék szabadságán túl mindig számba kell venni a „kegyelmi” tényezőt. A szabadság és a kegyelem a lélek ritmustörvénye szerint érleli meg a maga gyümölcseit, s ezek nem mérhetők evilági mértékkel. A kegyelem ráoltódik az emberi szabadságra, s azt sajátos kiteljesedésre segíti, elvezeti a Szentlélektől sugallott szabadságra.”

„Nem úgy közvetíti a műveltséget, mint a hatalomnak és az uralkodásnak eszközét, hanem mint képességet a közösségteremtésre, emberek, események, dolgok megértésére. Nem az önérvényesítés vagy a gazdagodás eszközének tekinti a tudást, hanem inkább olyasminek, amiből kötelezettség fakad a szolgálatra, a többi ember iránti felelősségtudatra.”

Megerősítések... (Ézs 41,10)

Ha szolgálnunk vagy szenvednünk kell, összeszedjük minden erőnket, mégis úgy találjuk, hogy az kevesebb, mint gondoltuk, és kevesebb, mint amennyire szükségünk lenne. De amíg olyan ígéretünk van, mint ez a fenti ige, amelyre valóban építhetünk, ne csüggedjünk, mert ez biztosít minket arról, hogy megkapjuk mindazt, amire szükségünk van. Isten ereje kimeríthetetlen; és ezt az erőt velünk is közölheti; és megígérte, hogy közölni is fogja. Lelkünk tápláléka, szívünk gyógyítója szeretne lenni, és így akar erőt adni nekünk. Kimondhatatlan, mennyi erőt tud adni Isten az embernek. Ha megkapjuk ezt az erőt, emberi gyöngeségünk nem akadály többé.

Emlékszünk még életünknek munkákkal és próbatételekkel terhes időszakaira, amikor olyan rendkívüli erőt nyertünk, hogy magunk is álméltunkunk rajta? Veszély közepette tudtunk nyugodtak lenni, gyászban elcsöndesedni, rágalmozások tüzeiben is megállni, betegséget békén tűrni. Valóban úgy van az, hogy amikor váratlan próbatételek érnek bennünket, Isten különösen nagy erőt ad elhordozásukhoz. Szinte kilépünk gyarló önmagunkból. A gyávák bátrak lesznek, a balgáknak bölcsesség adatik, a hallgatagok abban az órában megkapják, hogy mit mondjanak. Tulajdon gyöngeségem megrémít, de Isten ígérete felbátorít.

„...eleveníts meg engem a te ígéreted szerint.” (Zsolt 119,25)

Forrás: C. H. Spurgeon: *Isten ígéreteinek tárháza*

kotoszo.blog.hu

Böjt és megtérés

Béri Renátó karmelita szerzetes gondolatai

A Nagyböjt sokaknál úgy kezdődik, hogy az elején megfogadnak mindenfélét: nem esznek csokit, nem néznek tévét, nem esznek húst, nem csinálnak ezt meg azt, és a vége felé jönnek vissza ugyanazok az emberek, hogy ez mennyire nem sikerült nekik. Ezért megjelenik a frusztráció, a bűntudat, hogy nem sikerült a Nagyböjtöm. Annyira elszomorít, amikor ezt hallom, mert megmaradtak a csinálás szintjén.

A Nagyböjt sokkal több dologról szól, mint ezek a fogadalmak. Méghozzá arról a meghívásról, hogy „Térjete meg és higgyetek az evangéliumban!” - és a megtérés nem azt jelenti, hogy kezdj el valamit csinálni.

Állj meg és vizsgálj felül, hogy hogyan gondolkodsz! Mi van legbelül, mi mozog benned? A megtérésre való meghívás pedig azt jelenti, hogy lépj túl bizonyos gondolkodásmódokon, és akkor meg fogod látni, hogy fejlődni fog az Istennel való kapcsolatod, a belső békéd, a tetteid. Tehát a csinálás szintje előtt lejövünk a lényeghez, lejövünk oda, ahonnan minden indul, a gondolkodásunkhoz. Ha elhiszed azt, amiről az evangélium beszél, változni fog a gondolkodásmódod, változni fog az, ami benned van.

Jézus feláldozza magát értünk, hogy ezen az áldozaton keresztül megmutassa, mennyire szeret minket. Az embernek kell az áldozat, nem az Istennek! Ezt a fontos gondolatot pedig Nagypéntek közeledtével tisztítsuk meg, ugyanis nem az Atyának kellett Jézus fájdalma! Megdöbbentő, mert úgy gondoljuk, hogy az Atyának a vér kellett, és amikor meghalt a kereszten, akkor ezzel minden rendeződött. Az Istenre ezt vetítjük rá? Ő nem ilyen! Térjünk vissza az evangéliumhoz, nézzük meg, hogy Ő milyen! Az Atya egy pillanatra sem hagyta el Jézust. Gyönyörű előképe ennek az áldozatnak Ábrahám

és Izsák története (Teremtés 22, 6-13) Itt is Ábrahám végig Izsák mellett van, nem fölötte, nem mögötte, hanem mellette, a fiával megy és nehezen megy vele. Nem egy megnyomorító Istent kell elképzelünk. Az a legmélyebb üzenet, hogy gyere, jöjj haza az atyai házba, mert ez az Isten szeretni akar Téged! Ő hazavár az otthon melegébe, ahogy a tékozló fiút várta az atya, öleléssel vár és nem arcu csapásokkal, nem szemrehányásokkal, ez a mi Istenünk!

Így térünk vissza a gondolathoz, hogy aki elhiszi ezt a szeretetet, az már képes befogadni az evangéliumot. Ennek az evangéliumnak az első üzenete, hogy van ez az Isten, aki elküldte a fiát, mert szeret engem. A világ teremtésétől elkezdve a világ végéig mindent azért csinál, mert tiszta szeretetből szereti az embert. Istennek nincs elvárása, Istennek nincs „szüksége” ezekre, Ő tiszta szeretetből teszi, nem valami hátsó szándékból. Nem azért küldte a Fiút, hogy kijavítsa azt a hibát, amit Ádám és Éva elkövetett, hanem azért, hogy bebizonyítsa nekünk mély szeretetét, ahonnan minden cselekedete indul. Nincs más motivációja, nem azért küldi el a Fiút, hogy kiengesztelje a bűnt.

Ugyanis azokkal a felvetésekkel, hogy Istent megsértettük és ki kell engesztelnünk, ezzel elanyagiasítjuk a kegyelmet, mintha ez egy adósság volna. Mintha az Atya vezetne rólunk egy bankszámlát, ahol minden bűnünk egy deficitként jelenne meg, és ezt az egész életemben törleszteni kell, amit Jézus letörlesztett. Azonban ez Jézussal nem vezet egy szeretetkapcsolathoz, hanem csak hálálkodást okoz bennünk. Az Atya nem azért küldte a Fiút, hogy visszafizettessen valamiféle adósságot, csakis a szeretetét próbálta bizonyítani ezzel. Az Atya szeretetének legnagyobb jele az, amire most készülünk a húsvéti misztériumban, Jézus kereszthalála és feltámadása.

A teljes előadás forrása: <https://www.comshalom.org/hu/bojt-es-megteres/>

Korongozás

Szerdán délután

Lisztovszkiné Mészáros-Komáromy Borbála

+36 30 463 2487

boriceramic@gmail.com

2600 Vác, Újhegyi út 65.

<https://www.facebook.com/boriceramic>

„15 éve vagyok népi fazekas szakoktató, de mára már kicsit eltértem a népi iránytól. Felnőtt és gyerek szakköröket tartok itt Vácon. A heti rendszerességgel tartott szakkörön egészen az alapoktól kezdjük: marokedény, vagy lapokból, hurkából, csigákból összeállított edények.

Mostanában nagyon divatosak a csipkével megnyomott tálak, szappantartók, ezért nálunk is előkerültek a nagymamák, nagynénik által horgolt csipkekendők, kis terítők, amikkel gyönyörű nyomokat lehet készíteni, és így átalakulva visszatérhetnek a lakásba a motívumok. Vannak, akik gyerekkori álmukat, a korongozást tudják megvalósítani, amit mostanában vásárokon ki lehet próbálni, de általában ott inkább a gyerekeket noszogatják a szülők, hogy vállalkozzanak, pedig igazából őket is nagyon vonzza ez a forgó csoda, ami úgy tűnik, pofon egyszerű...

Lehetőséget ad akár a csendes elmélyült munkára, akár a régi fonók hangulatát idéző nőies csevegésre. Szeretettel várom azokat, akik szeretnék kipróbálni a korongozást! Segítek :)”

LISZTOVSZKI BORI

BORICERAMIC.HU

FACEBOOK.COM/BORICERAMIC

A korongozásra szerdán délután 13:30-tól lesz lehetőség kisebb csoportokban.

Kripta a Fehérek temploma alatt

Szerdán délután

Húsz évvel ezelőtt nagy szenzációt keltett a Fehérek temploma alatti kripta feltárása. Felbecsülhetetlen értékű kultúrtörténeti kincs került napvilágra.

1994-ben a domonkos templom helyreállítási munkálatai során a templom alatti kripta több, mint 150 évvel ezelőtt elfalazott lejárata bukkanak az építők. A megtalált kriptában 262, többnyire jó állapotú színes, díszített koporsóban a 18. század középső harmadától kezdődően, illetve a 19. század elején elhunyt és betemetett, a különleges klímának köszönhetően spontán mumifikálódott váci polgárok teste nyugodtak: férfiak, nők, gyermekek, mesteremberek, szerzetesek, papok, katonatisztek, hivatalnokok. A maradványok a Magyar Természettudományi Múzeum Embertani Tárában kerültek elhelyezésre. A kriptából származó, a halotti rítus tárgyait bemutató, 2016-ban felújított állandó kiállítást a főtér egyik lakóházának középkori pincéjében alakították ki.

MEMENTO MORI Kiállítóhely (Vác, Március 15. tér 19.)

A meredek lépcsőn a hűvös és mély pincébe leereszkedő látogatót a korabeli kripta képe mellett azon váci polgárok névsora fogadja, akiket koporsófeliratuk alapján sikerült beazonosítani. A lejárattól balra eső kisteremben a koporsókból előkerült szakrális mellékletek (feszületek, rózsafüzérek, kegyérmek) kerültek bemutatásra. A pince impozáns nagytermében festett, színes felnőtt és gyermekkoporsók kerültek elhelyezésre. A koporsókon látható Krisztus-ábrázolások, vallásos és halálszimbólumok a korabeli ember vallási világgépére, halálhoz való viszonyára is utalnak. A terem hátsó részében Stefanovics György szabómester, egy név szerint nem ismert középkorú polgárasszony és egy 9 éves kislány, Salamon Magdolna nyugszik, rekonstruált, az eredeti alapján készült viseletben üvegkoporsóba zárva. Ezáltal a látogatók betekintést nyerhetnek a 18. század végi, 19. század eleji temetkezési, ravatalozási szokásokba.

A kiállítást szerdán délután 13:30-tól lesz lehetőség megtekinteni, pedagógus igazolvány legyen nálunk!

Althann Vendégház és Konferenciaközpont

2600 Vác, Budapesti főút 5–7.

Az **Althann-família** Svábföldről származó nemes család

Althann M. Frigyes 1718-ban kapta meg püspöki kinevezését, két év múlva azonban Rómába hívták követnek. Hamarosan bíborossá szentelték, miközben nápolyi alkirályként is helyt kellett állnia. Közbenjárt Nepomuki Szent János szentté avatása érdekében. Amikor 1728-ban hazatért, újult erővel folytatta félbehagyott terveit. Határozott, véleményéhez ragaszkodó ember lévén egy vallásügyi rendelet kapcsán még III. Károllyal is szembekerült. Az idősebb Althann püspöknek köszönhetjük a ferencesek és a piaristák Vácra települését. Halála után, 1734-ben **Althann Mihály Károly** érsek-prímás folytatta az egyházmegye kormányzását, aki az 1740-es pestis idején a nép atyja volt. A két püspök építkezéseinek köszönhetően alakult ki Vác barokk jellege, amely ma is meghatározza a belváros hangulatát.

A „harmadik Althann”, **Migazzi Kristóf** váci püspök neve csupa nagybetűvel szerepel a váci székesegyház szentélyének két ajtaja felett az áthidaló kőgerendán, a kupola alatt színes mozaik profilképét láthatjuk, családi címere a székesegyházzal szemben, a Püspöki Palota kertjének bejáratát díszíti. Főként neki köszönhetjük a barokk Vácot. Sírja a bécsi Szent István-székesegyház alatti katakombában, a bécsi püspökök és érsekek kriptájában található.

Örökimádás kápolna

Szerdán délután

Hazánkban elsőként a váci piarista templomban nyílt valódi Örökimádás kápolna 2014 nyarán. Az év 365 napján 0–24 óráig működő imahelyet Beer Miklós megyéspüspök szentelte fel. Itt éjjel-nappal nyitva van a templom, mindig imádkozik valaki. Bárki, bármikor betérhet egy kis elcsendesülésre, az Úrral való találkozásra.

Helyszín: Szent Anna Piarista Templom, 5 perc séta a szállásunk ajtaján kilépve balra. Hidegkúton és környékén is van már minden hétköznapon szentség-imádási lehetőség, ezzel kapcsolatban érdeklődni Aratóné Elek Jutkánál lehet.

Szemlélődés egy szentírási történettel (Szent Ignác-i szemlélődés)

A Szentírással való imádkozás ezen formája az Úrral való bensőséges találkozás helyszíne. Az imádság során képzelőerőnk segítségével ellátogatunk az utolsó vacsora termébe, hogy ott a tanítványokkal együtt átéljük a Jézushoz tartozás örömét és megrendítő élményét.

A szemlélődő imádság lehetőséget teremt, hogy lelkünk és érzelmi életünk fókuszába a tanítványaitól búcsúzó Krisztus személyét helyezzük, és így utat nyithat a szívünkben a húsvét misztériumának mélyebb megélésére.

A szemlélődő imádság szerdán délután 14:00-tól lesz, Forián-Szabó Kinga vezetésével az Althann Vendégház kápolnájában.

Roger Testvér imája

Krisztusom, te szegény koldusként rejtőzöl minden ember arca mögött. Kétségeink ellenére jelen vagy itt. Amíg Isten hallgat és az emberek elhagynak, engedd, hogy veled együtt imádkozzunk: „Istenem, Istenem, miért hagytál el engem?” Ha eláraszt bennünket a meg nem értés, engedd Istenünk, hogy átéljük a megbocsátást – a szeretetnek e legfőbb megmutatkozását: „Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják mit cselekszenek!” Nekem is bocsáss meg, mert sokszor én sem tudom mit teszek. Ha szüntelenül megbocsátunk, megengeded, hogy megszabaduljunk a lelkiismeret-furdalástól. Biztosabb ez a biztosnál: ahol a megbocsátás, ott az Isten. Istenünk, nyisd meg ajkunkat, hogy Krisztussal együtt mondjuk: „Atyám, kezedbe helyezem lelkemet”. Te tudod milyen gyengék és sebezhetőek vagyunk. Köszönöm ezt az emberi törékenységet is. Ennek tudata arra kényszerít, hogy te légy egyetlen reménységünk, s arról győző meg, hogy egyetlen dolog lényeges: a te bennünk rejlő életed. Ámen.

Ártéri Tanösvény

Szerdán délután

A Váci Ártéri Tanösvény területe Duna–Ipoly Nemzeti Park része. A látogatók utcai ruhában besétálhatnak olyan ártéri élőhelyekre, amelyek általában nehezen megközelíthetőek. Vácon a József Attila sétány déli folytatásában, a Göncöl Háztól délre, a budapesti kerékpárút mentén található a bejárat, egy esőkunyhó és információs tábla mellett. A tanösvény 510 méter hosszú, fából készült pallósor, három megállóhellyel. A növények és állatok azonosítását tájékoztató táblák segítik.

A terület ökológiai szempontból rendkívül értékes maradvány élőhely, folyóvölgyi galériaerdő, puhafaliget vizes élőhelyekkel. A múltban az ország területének 30%-át ártéri erdők borították. Növény- és állatvilága rendkívül gazdag, vízföldtani adottságai is egyediek. Minden évszakban érdekes, más-más arcát mutatja. Az ártéri erdőben a sokévi vízszíntingadozás 6 méter.

Az Ártéri Tanösvény látogatására szerdán délután 13:30-tól lesz lehetőség. A tanösvény a szálláshelytől 1 km gyaloglással érhető el. A Duna vízszintje a látogatás idején várhatóan 3 méterrel a tanösvény alatt lesz.

